

4. Білецький А. П., Романюк Т. І. Реформи у сфері цифровізації системи будівництва та містобудування в Україні // Аналітична записка. – Київ : Національний інститут стратегічних досліджень, 2022. – 18 с.

5. Сидоренко М. О., Черненко І. П. Цифрова трансформація економіки України у воєнний час // Аналітичний звіт. – Київ : Інститут стратегічних досліджень, 2023. – 25 с.

УДК 378.147:62

Яремчук Назар Віталійович,

здобувач вищої освіти навчальної групи МБГ-24-3

Київського національного університету будівництва і архітектури;

науковий керівник: Клименко Тарас Андрійович,

викладач кафедри фізичного виховання і спорту

Київського національного університету будівництва і архітектури

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ВИКЛАДАННЯ ІНЖЕНЕРНО-ТЕХНІЧНИХ ТА ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН

У сучасних умовах швидкого розвитку технологій та європейської інтеграції України постає необхідність оновлення підходів до викладання інженерно-технічних дисциплін. Однією з головних проблем є розрив між теоретичними знаннями, які студенти отримують у навчальному процесі, та практичними навичками, необхідними для роботи в сучасному урбаністичному середовищі [1]. Відповідно до міжнародних досліджень, саме впровадження практичних методик (зокрема проектно-орієнтованого навчання) значно підвищує готовність студентів до реальної професійної діяльності [1; 3].

Розвиток гуманітарних дисциплін також має велике значення у підготовці майбутніх урбаністів і будівельників: соціальні та гуманітарні знання формують здатність критично мислити, враховувати інтереси громади та оцінювати соціальні наслідки проектних рішень [2]. Інтеграція гуманітарних підходів у технічні курси дозволяє краще вирішувати складні міждисциплінарні завдання і сприяє формуванню фахівця, здатного працювати в команді. [2; 5].

Проектне навчання (Project-Based Learning, PBL) розглядається як ефективна методика для поєднання теорії і практики: PBL стимулює активне навчання через виконання реальних кейсів, розвиток командної роботи і навичок комунікації, а також дозволяє студентам використовувати інструменти ПС, цифрового моделювання та інші технології в контексті практичного проекту [1; 4]. Водночас дослідження в Україні показують, що існують методичні й організаційні бар'єри для широкого впровадження PBL (необхідність підготовлених викладачів, ресурсів, партнерств з практикою) [4].

Підсумовуючи, можна зазначити, що для підготовки професійних урбаністів необхідно поєднувати інженерно-технічні знання з гуманітарними

курсами та широко впроваджувати проєктно-орієнтовані підходи в навчальний процес. Це відповідає рекомендаціям Європейського простору вищої освіти щодо підвищення якості освітніх програм [5].

Список використаних джерел

1. Lavado-Anguera S., Velasco-Quintana P.-J., Terrón-López M.-J. Project-Based Learning (PBL) as an Experiential Pedagogical Methodology in Engineering Education: A Review of the Literature. *Educ. Sci.* 2024. DOI:10.3390/educsci14060617. [MDPI](#)
2. Hynes M. The Humanistic Side of Engineering: Considering Social Science and Humanities Dimensions of Engineering in Education and Research. *Journal of Peer Learning / Purdue* (full text). [docs.lib.purdue.edu](#)
3. Engineering Education — Is Problem-Based or Project-Based Learning the Answer? (overview). *ResearchGate*. [ResearchGate](#)
4. Problems and ways of improving project-oriented learning in Ukraine. *ResearchGate*, 2023. [ResearchGate](#)
5. The European Higher Education Area in 2020: Bologna Process Implementation Report. Publications Office of the European Union, 2020. [Publications Office of the EU](#)

УДК 159.944:355.44(477.63)

Ярова Ірина Володимирівна,

здобувач вищої освіти академічної групи ПСМз-24-2

Державного податкового університету;

науковий керівник: Калениченко Руслан Арсенович,

кандидат психологічних наук, доцент,

доцент кафедри професійної освіти

Київського національного університету будівництва і архітектури;

доцент кафедри психології, педагогіки та суспільних дисциплін

Державного податкового університету

ПРЕВЕНЦІЯ ТА ІНТЕРВЕНЦІЯ ПРОФЕСІЙНОГО ВИГОРАННЯ ПСИХОЛОГІВ В УМОВАХ ВІЙНИ

Сучасні умови воєнного часу створюють підвищене психологічне навантаження на фахівців допоміжних професій, зокрема психологів. Війна супроводжується масовими травматичними подіями, вимушеними переміщеннями, втратами, тривалим стресом і невизначеністю, що значно ускладнює професійну діяльність психологів. У зв'язку з цим проблема професійного вигорання фахівців психологічної сфери набуває особливої актуальності та потребує системного аналізу шляхів його превенції та інтервенції [1].

Професійне вигорання розглядається як синдром емоційного, фізичного та психічного виснаження, що виникає внаслідок тривалого впливу професійного стресу. Воно проявляється у зниженні емоційної залученості,